

Raditi na povjerenju (8): Gospodin je izabrao mojega sina

Gospodin ima plan za svakoga od nas. Kršćanskoj obitelji povjeren je zadatak da pomogne u razlučivanju Božjega plana za svakoga njezinoga člana. Osmi članak u seriji „Raditi na povjerenju“.

17.04.2021.

Svi mi imamo poziv. Ta misao nam donosi Božju svjetlost kako bismo vidjeli svoj život u dijalogu s

Njegovim planovima i daje nam snagu da se puni entuzijazma predamo našem pozivu i potražimo svetost. Sveti Josemaria ovako je to opisao: “Ako me pitate kako znamo prepoznati Božji poziv, kako ga postanemo svjesnima, rekao bih da to podrazumijeva jedan posve novi pogled na život. To je kao da smo iznutra obasjani novim svjetlom; kao tajnoviti impuls koji potakne osobu da svoje najplemenitije napore posveti nekoj aktivnosti i to onda s vremenom postane način na koji živimo svoj život. Tu vitalnu snagu, koja poput lavine pomete sve pred sobom, drugi onda nazovu pozivom.“ (Pismo, 9. siječanj 1932)

Kršćanska obitelj je kontekst u kojemu se poziv svake osobe ukorijeni i razvija, a roditelji su pozvani pratiti svoju djecu na putu otkrivanja njihovoga životnoga projekta.

Mnogo puta nečija osobna odluka da posveti svoj život Gospodinu predstavlja radost za cijelu obitelj iako se uz to pojave i sasvim logične dvojbe i brige, a ponekad ista situacija u nekoj obitelji izazove šok pa i nemir. U oba slučaja prihvatiti i popratiti poziv sina ili kćeri izazov je za mnoge obitelji.

Kada Gospodin pozove svoju djecu na posvećeni život pojave se neka pitanja. Je li to pravi izbor? Čine li grešku? Jesu li već dovoljno zreli za tu odluku? U slučaju življenja apostolskoga celibata – jesu li svjesni što to znači ne imati bračnoga druga i djecu? Je li to samo trenutni osjećaj, faza koju prolaze? Sva ova pitanja pojavljuju se u srcima roditelja koji iskreno vole svoju djecu i koji se svim srcem žele o njima brinuti i štititi ih.

Voljeti vlastitu djecu podrazumijeva voljeti i njihovu slobodu, ali poštujući tu slobodu moramo ući u rizik

prepuštanja te slobode njima kako bi oni zajedno s Gospodinom odredili vlastiti put do raja.

Pitanja za razgovor:

Poznajem li svoju djecu, kakve kvalitete imaju i u kojim bi područjima mogli napredovati? Pomažem li im u njihovoj formaciji kako bi malo po malo rasli u krepostima koje im najviše trebaju?

Očevi i majke pozvani su pratiti vlastitu djecu na njihovu putu otkrivanja životnoga projekta. Osiguravamo li vrijeme za razgovor s djecom o njihovim snovima, željama i planovima za budućnost? Znamo li što se nalazi u srcima naše djece i što ih pokreće?

Odluke koje naša djeca donose ponekad izazivaju promjenu našega pogleda na njih. Jesmo li spremni staviti na stranu vlastita očekivanja o budućnosti svojega djeteta i pomoći

im otkriti, i u slobodi zagrliti,
poseban put koji im je namijenio
Gospodin?

Očekivano je da imamo strahove i
dvojbe oko odluka koje naša djeca
donose o vlastitoj budućnosti, no
trudimo li se svejedno ostati otvoreni
ideji da je mladost zapravo pravo
vrijeme za odvažnost?

Neki prijedlozi za buduće poteze:

Pobrinite se da vi i vaš bračni drug
dijelite iste ideje kada je u pitanju
poštivanje slobode vaše djece oko
njihovih životnih odluka.

Zajedno razmišljajte kako popratiti
vašu djecu na njihovom putu otkrića
i rasuđivanja: pomozite im da
njeguju život poniznosti i molitve;
predstavite im izazov osnivanja
kršćanske obitelji; potičite simpatije
prema svećenicima i svima koji su
posvetili svoj život Gospodinu kroz
apostolski celibat; stvarajte ozračje

velikodušnosti i brige za one u potrebi; molite se za poziv svoje djece.

Ako imate kakvih pitanja vezano uz neki poseban poziv, raspitajte se u toj instituciji, kod vašega župnika itd...

Ako vaš sin ili vaša kći nisu još sigurni vezano uz poziv koji imaju, pokažite im da im vjerujete i pomognite im vidjeti da nas Gospodin uvijek prati na našem putu.

Pažljivo slušajte motive koji se kriju iza odluke vaše djece ako žele ići nekim konkretnim putem, a da im odmah ne dajete savjet. Uzmite si vremena da objektivno prođete kroz njihove želje i moći ćete tome pristupiti smirenije, što je dobro i za njih i za vas.

Ako vam je dijete otkrilo svoj poziv, zadatak vas kao roditelja samo raste kako ih pratite na tome putu koji

obuhvaća razne faze i procese dok im pomažete da žive svoj poziv kao smjer osobnog ispunjenja. Pokažite povjerenje u njihove mogućnosti pružajući im sve ono što je potrebno kako bi još više odrasli i sazreli u okruženju autentične slobode.

Citati iz Svetoga pisma i Katekizma Katoličke Crkve:

Tada Jahve, Bog, pusti tvrd san na čovjeka te on zaspao, pa mu izvadi jedno rebro, a mjesto zatvori mesom. Od rebra što ga je uzeo čovjeku napravi Jahve, Bog, ženu pa je dovede čovjeku. Nato čovjek reče: »Gle, evo kosti od mojih kostiju, mesa od mesa mogega! Ženom neka se zove, od čovjeka kad je uzeta!« Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu i bit će njih dvoje jedno tijelo. (Post 2, 21-24)

Dođe mi riječ Jahvina: »Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te znadoh; prije nego što iz krila

majčina izade, ja te posvetih, za proroka svim narodima postavih te.« A ja rekoh: »Ah, Gospode Jahve, gle, ja ne umijem govoriti: dijete sam.« A Jahve mi odvrati: »Ne govori: 'Dijete sam!'

Već idi k onima kojima te šaljem i reci sve ono što ću ti narediti. Ne boj ih se: jer ja sam s tobom da te izbavim«, riječ je Jahvina. I tada Jahve pruži ruku, dotače se usta mojih i reče: »Evo, u usta tvoja stavljam riječi svoje. (Jer 1, 4-9)

Uziđe na goru i pozove koje sam htjede. I dođoše k njemu. I ustanovi dvanaesticu da budu s njime i da ih šalje propovijedati s vlašću da izgone đavle. Ustanovi dakle dvanaesticu: Šimuna, kojemu nadjenu ime Petar, i Jakova Zebedejeva i Ivana, brata Jakovljeva, kojima nadjenu ime Boanerges, to jest Sinovi groma, i Andriju i Filipa i Bartolomeja i Mateja i Tomu i Jakova

Alfejeva i Tadeja i Šimuna Kananajca i Judu Iškariotskoga, koji ga izda. (Mk 3, 13-19)

Čežnja za Bogom upisana je čovjeku u srce, jer je od Boga i za Boga stvoren. Bog nikad ne prestaje čovjeka privlačiti sebi. Samo će u Bogu čovjek pronaći istinu i blaženstvo za čime neprekidno traga: "Posebno bitna crta ljudskog dostojanstva jest ta što je čovjek pozvan u zajedništvo s Bogom. Već od samog svog postanka čovjek je pozvan da stupi u dijalog s Bogom, jer samo stoga postoji što ga je Bog iz ljubavi stvorio i što ga iz ljubavi stalno uzdržava. Čovjek ne može punim životom po istini živjeti ako tu ljubav slobodno ne prizna i ako se svome Stvoritelju ne povjeri". (KKC, 27)

Taj poziv na život vječni je nadnaravan. Ovisi posvema o ničim zasluženju Božjoj inicijativi jer nam

samo Bog može objaviti i darovati samoga sebe. Premašuje sposobnost čovjekova razuma i moći njegove volje kao i svakoga drugog stvora. (KKC, 1998)

Roditelji treba da počnu djecu odgajati za vjeru od njihove najnježnije dobi. Taj se odgoj ostvaruje već time što se članovi obitelji potpomažu u rastu vjere svjedočenjem kršćanskog života življenoga u skladu s Evanđeljem. Obiteljska kateheza prethodi, prati i obogaćuje druge oblike vjeronauka. Poslanje je roditelja učiti djecu moliti se i otkrivati u sebi zvanje djece Božje. Župa je euharistijska zajednica i srce bogoslužnog života kršćanskih obitelji; ona je povlašteno mjesto kateheze za djecu i za roditelje. (KKC 2226)

Obiteljske veze, premda važne, ipak nisu apsolutne. Što dijete više raste prema vlastitoj zrelosti i ljudskoj i

duhovnoj neovisnosti, to biva očitije i snažnije njegovo osebujno zvanje koje dolazi od Boga. Roditelji će takav poziv poštovati i pomagati djecu da mu odgovore i da ga slijede. Treba se uvjeriti da je prvo zvanje kršćana ići za Isusom: "Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan; tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan" (Mt 10,37). (KKC 2232)

Citati pape Franje za razmatranje:

Neka mladi velikodušno odgovore svojemu pozivu i ozbiljno razmotre da svoje živote kroz svećeništvo i redovništvo stave na raspolaganje Gospodinu. (Mjesečna nakana pape Franje za travanj 2017.)

Čak i usred ovih teških vremena misterij Utjelovljenja podsjeća nas da nam Bog stalno dolazi u susret. On je Bog-s-nama koji nerijetko hoda prašnjavim stazama naših života. Njemu je poznata naša žudnja za

ljubavi i On nas poziva na radost. U raznolikosti i jedinstvenosti svakoga poziva, osobnoga i crkvenoga, postoji potreba za slušanjem, razlučivanjem i življenjem ove riječi koja nas odozgo poziva i dok nam omogućuje razviti naše talente, čini od nas oruđe spasenja u svijetu te nas vodi do pune radosti. (poruka pape Franje za Svjetski dan poziva 2018.)

Tri temeljna uvjerenja čine temelj procesa razlučivanja, uvjerenja koja su utkana u iskustvo svakog ljudskog bića shvaćenog u svjetlu vjere i kršćanske tradicije. Prvo uvjerenje je da Duh Božji djeluje u srcima svim muškaraca i žena kroz njihove osjećaje i želje koje su vezane uz ideje, slike i planove. Pažljivo slušajući, ljudsko biće ima mogućnost objašnjavanja tih signala. Drugo uvjerenje je da je ljudsko srce, zbog svoje slabosti i grijeha podijeljeno jer je privučeno različitim, pa i suprotstavljenim

osjećajima. Treće uvjerenje je da svaki način života podrazumijeva izbor jer osoba ne može vječno ostati u nekom nedefiniranom stanju.

Osoba mora prihvatiti oruđa koja su potrebna da prepozna Gospodnji poziv na radost ljubavi i izabрати da na njega odgovori. (Iz Pripravnog dokumenta za sinodu: Mladi, vjera i razlučivanje poziva)

Služba poziva mora biti gledana kao da je ona duša sve evangelizacije i pastoralnog služenja. Vjieran tome principu, ne ustručavam se ponoviti da poziv služenja ne smije biti sveden na aktivnosti koje su zatvorene u sebi. To se može pretvoriti u prozelitizam te također može voditi „iskušenju prakticiranja popustljivog i nerazumnog novačenja mladih“. (Ivan Pavao II, Ekshortacija Vita Consencrata, 64) Poziv služenja mora biti usko povezan uz evangelizaciju, učenje vjere, tako da on bude istinski vodič

vjere i treba voditi do osobnog susreta s Kristom i sa svakodnevnim pastoralnim radom, a posebno onim vezanim uz obitelj na način da roditelji u radosti i odgovornosti prihvate da su prvi zagovaratelji poziva njihove djece, oslobađajući i sebe i djecu unutarnjih prepreka sebičnosti, proračunatih ciljeva u traženju moći koji se nekada jave u srcu obitelji, čak i onih koje su duboko u vjeri. (Poruka pape Franje sudionicima Međunarodnoga kongresa: “Poziv služenja i posvećeni život: Izgledi i nadanja“)

Citati sv. Josemarije za razmatranje:

„Roditelji su prve osobe odgovorne za obrazovanje svoje djece, kako u društvenim pitanjima, tako i u duhovnim. Trebali bi biti svjesni svoje odgovornosti. Da bi je ispunjavali, potrebni su im razboritost, razumijevanje,

mogućnost pružanja velike ljubavi i briga oko pružanja dobrog primjera. Tjerati stvari na silu autoritaran je i stoga loš pristup. Ideal odnosa roditelja prema djeci leži u tome da im se bude prijatelj s kojim će ona poželjeti dijeliti svoje probleme, brige, koji će im pomoći na susretljiv način. (Krist prolazi, 27)

„Djeca kroz vlastitu ljubav stavljaju Boga na prvo mjesto. Oni uče gledati na Boga kao na svojega Oca, a na Mariju kao na svoju Majku i uče se molitvi slijedeći roditeljski primjer. Na ovaj se način lako može vidjeti kakav divan apostolat roditelji čine i kako je njihova dužnost živjeti istinski kršćanskim životom molitve, čime svojoj djeci pokazuju vlastitu ljubav prema Bogu na način koji nadilazi samo poučavanje. (Razgovori s monsinjor Escrivom, 103)

"Roditelji moraju pripaziti na iskušenje da sebe projiciraju na svoju djecu ili da ih oblikuju prema vlastitim željama. Trebali bi poštivati njihove od Boga urođena stremljenja i sklonosti. Ako je njihova ljubav iskrena, onda je to lagano. Čak i u nekom ekstremnome slučaju, kada mlada osoba donese odluku za koju su roditelji uvjereni da joj u budućnosti neće donijeti sreću, odgovor na takvu situaciju ne leži u nekome obliku primjene sile, već u razumijevanju. Vrlo često sastoji se od ostajanja uz svoje dijete da mu se pomogne nadići teškoće i, ako je potrebno, izvući sve moguće prednosti iz takve teške situacije. (Razgovori s monsinjor Escrivom, 104)

"Roditelji mogu i moraju biti od velike pomoći svojoj djeci. Oni im mogu otvoriti nove horizonte, podijeliti s njima vlastita iskustva kako si ne bi dopustili da ih u

odlukama ponesu samo emocije.
Mogu im ponuditi realan pogled na
vrijednost nečega. Ponekad im mogu
pomoći i s osobnim savjetom ili ih
ohrabriti da potraže dodatno
mišljenje od pažljivoga prijatelja,
svećenika ili od osobe s
profesionalnim iskustvom u vodstvu.
(Razgovori s monsinjor Escrivom,
104)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/raditi-na-
povjerenju-8-gospodin-je-izabrao-
mojega-sina/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/raditi-na-povjerenju-8-gospodin-je-izabrao-mojega-sina/) (8.08.2025.)